

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: **Š. B. – A., miesto podnikania R.** IČO: X., zapísaný v Ž. R. O. Ú. v D. číslo živnostenského registra X., správca konkurzného majetku úpadcu: JUDr. S. V., so sídlom kancelárie: K., **o návrhu správcu na zrušenie rozhodnutí veriteľského výboru**, na dovolanie správcu konkurznej podstaty úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2010 č. k. 2 CoKr/42/2010-1313, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 31 K/39/2009-1240 zo dňa 17. 06. 2010 zrušil a odvolanie veriteľa: V., a. s., M., odmietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že uznesením súd prvého stupňa zrušil uznesenie prvej schôdze veriteľov č. 2 zo dňa 10. 06. 2010, podľa ktorého prvá schôdza veriteľov schválila výmenu správcu, a do funkcie nového správcu navrhla S., k. s., H. a taktiež zrušil uznesenie prvej schôdze veriteľov č. 3 zo dňa 10. 06. 2010, podľa ktorého prvá schôdza veriteľov schválila za prvého člena veriteľského výboru prítomného veriteľa T., a. s., H. Taktiež zrušil uznesenie prvej schôdze veriteľov č. 11 zo dňa 10. 06. 2010, podľa ktorého prvá schôdza veriteľov schválila trojčlenný veriteľský výbor, keďže po skončení hlasovania boli zvolení iba traja veritelia.

Odvolačí súd najskôr posudzoval otázku, či voči takémuto uzneseniu je prípustné odvolanie, napriek poučeniu súdu prvého stupňa, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Z ust. § 35 ods. 8 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyplýva, že právo

domáhať sa zrušenia uznesenia schôdze veriteľov zákon priznáva len veriteľom, ktorí sú oprávnení na schôdzi hlasovať. Je nesporné, že odvolatelia sa stali veriteľmi úpadcu s poukazom na § 32 ods. 4 ZKR márnym uplynutím lehoty určenej na popieranie prihlásených pohľadávok správcom. Keďže ich pohľadávky neboli správcom popreté, mali v zmysle § 35 ods. 4 ZKR právo na schôdzi veriteľov hlasovať. Právo domáhať sa zrušenia uznesenia schôdze veriteľov ZKR priznáva ďalej len tomu veriteľovi oprávnenému na schôdzi veriteľov hlasovať, ktorý uplatnil na schôdzi veriteľov do zápisnice odôvodnenú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom. Z uvedeného je nepochybné, že správca nie je osobou oprávnenou na podanie návrhu na zrušenie uznesenia schváleného schôdzou veriteľov. Tým, že konkurzný súd rozhodol o návrhu neoprávnenej osoby, prekročil procesný rámec, daný mu ZKR.

Pri aplikácii ZKR, s jeho ústavnokomformným výkladom podľa ust. článku 152 ods. 4 Ústavy SR, odvolanie bude v zásade prípustné vtedy, ak by jeho nepripustenie mohlo znamenať porušenie práva na súdnu ochranu. Nepripustenie takéhoto výkladu by v konečnom dôsledku znamenalo, že dotknutý účastník by sa svojho práva mohol dovolať iba za pomoci sťažnosti na ústavný súd, čo však treba považovať za krajnú možnosť domôcť sa súdnej ochrany, zákonodarcom určite neželateľnú. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie voči uzneseniu súdu prvého stupňa pripustil.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnuté uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 120B/2010 dňa 23. 06. 2010. V zmysle § 199 ods. 8 ZKR za deň doručenia napadnutého uznesenia sa považuje nasledujúci deň po jeho zverejnení v Obchodnom vestníku, t. j. 24. 06. 2010. Lehota na podanie odvolania začala plynúť dňa 25. 06. 2010. Posledným dňom na podanie odvolania v zákonom stanovenej pätnásťdňovej lehote bolo 09. 07. 2010. Odvolania veriteľov U. B. S., a. s., a T., a. s., boli podané na pošte dňa 09. 07. 2010, t. j. v zákonom stanovenej lehote. Odvolanie veriteľa V., a. s., bolo podané na pošte dňa 12. 07. 2010, t. j. po uplynutí zákonnej lehoty.

Z obsahu spisu je zrejmé, že odvolatelia boli v súlade s § 35 ods. 4 ZKR oprávnení hlasovať na schôdzi veriteľov, pretože ich pohľadávky boli správcom v čase konania schôdze veriteľov zistené čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti. Zo zápisnice zo schôdze veriteľov, konanej dňa 10. 06. 2010, jednoznačne vyplýva, že schôdza prebehla v súlade

so ZKR, všetci prítomní veritelia riadne hlasovali, a nevzniesli žiadne námietky voči prijatým uzneseniam. Správca s poukazom na § 25 a 35 ZKR nie je účastníkom konkurzného konania a nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie návrhu na súd na zrušenie prijatých uznesení schôdzou veriteľov. Z toho dôvodu mal súd prvého stupňa návrh správcu na zrušenie prijatých uznesení schôdzou veriteľov zamietnuť. Keďže tak neurobil a rozhodoval o návrhu neoprávnenej osoby, prekročil svoju rozhodovaciu právomoc a bolo potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť. Keďže v tomto konaní správca nebol účastníkom konania, rozhodnutím odvolacieho súdu mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom a ani právo na spravodlivý proces.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s § 221 ods. 1 písm. e/ O. s. p. uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 31K/739/2009-1240 zo dňa 17. 06. 2010 v celom rozsahu zrušil, ďalej odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odvolanie veriteľa V., a. s., M., odmietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal správca konkurznej podstaty úpadcu dovolanie. K prípustnosti dovolania podľa ust. § 198 ZKR uviedol, že vylúčenie prípustnosti dovolania sa týka iba takých rozhodnutí súdu, na vydanie ktorých boli splnené aspoň základné procesné podmienky. Odvolací súd podľa dovolateľa nesprávne aplikoval právnu normu, pokiaľ pripustil opravný prostriedok odvolanie, nemohol nepripustiť dôvodný opravný prostriedok.

V zmysle ust. § 24 ods. 3 ZKR sa domnieva, že správca konkurznej podstaty je účastníkom konania okrem iného aj v časti, keď sa rozhoduje o jeho odvolaní z funkcie.

Tvrdí, že súd po doručení zápisnice z prvej schôdze veriteľov bol povinný ju preskúmať, prípadne vyzvať správcu na podrobné vysvetlenie priebehu schôdze a po zistení skutkového stavu nemal inú možnosť, ako schôdzu zrušiť a správcovi nariadiť opakovanie schôdze. V zápisnici uvedené okolnosti, nulitné úkony veriteľa T., a. s., nemohol súd akceptovať a podanie návrhu správcu na zrušenie niektorých uznesení prijatých na schôdzi považovať za nepodstatné a tým irelevantné. Konkurzný súd je povinný v rámci výkonu dohľadu súdu nad činnosťou správcu z vlastného podnetu rozhodnúť o zrušení uznesení schôdze veriteľov, pokiaľ zistí, že priebeh schôdze má také vady, ktorých prijatie by

malo za následok porušenie práv tak riadnych účastníkov konania, ako aj ďalších osôb, o ktorých právach a povinnostiach sa má v konkurze konať.

Uviedol, že podaním správcu zo dňa 11. 06. 2010 bola súdu predložená zápisnica z prvej schôdze veriteľov, ktorá sa konala dňa 10. 06. 2010 spolu s prezenčnou listinou a Správou o činnosti správcu o stave konkurzu. Podľa bodu 5) zápisnice bolo pri kontrole hlasovacích práv a dokladov zistené, že účasť veriteľa pohľadávky č. 135 - 136 na prezenčnej listine označeného pod č. 25 – T., a. s., nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a na jeho účasť sa preto zo zákona nemôže prihliadať. Navyše sa jednalo o veriteľa, ktorý podal návrh na výmenu správcu a ktorý za tento návrh aj hlasoval, veriteľa, ktorý bol zvolený za člena veriteľského výboru. Prvostupňový súd sa ani po obdržaní tejto zápisnice, ani pri vydaní napadnutého uznesenia touto protiprávnosťou vôbec nezaoberal. Podľa názoru dovolateľa bolo povinnosťou už prvostupňového súdu zrušiť nielen tri prijaté uznesenia, ale predovšetkým prvú schôdzu veriteľov, ako celok, schôdzu vyhlásiť za neplatnú a súčasne uložiť správcovi zvolať novú, opakovanú schôdzu veriteľov. Pokiaľ tak neurobil, mal sa odvolací súd vypoariadať s týmto stavom a vec dať do súladu so zákonom. Z písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu nie je možné zistiť žiaden právny argument, ktorý by odôvodňoval, prečo sa súd nezaoberal v rámci výkonu dohľadu súdu obsahom predmetnej zápisnice.

Všeobecné súdy poskytujú v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Dovolateľ požiadal dovolací súd, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, prípadne alternatívne v súlade s ust. § 220 O. s. p., napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší napadnuté uznesenie v celom rozsahu a nariadi správcovi zvolať novú prvú schôdzu veriteľov s obligatónym programom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), či proti napadnutému rozhodnutiu je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je predpis, ktorý upravuje materiálnu stránku konkurzného práva, tak aj procesné právo konkurzné. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto § 196 tohto zákona stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Zásadne odlišná je úprava mimoriadnych opravných prostriedkov. Podľa § 198 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon. Dovolanie ani mimoriadne dovolanie proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

Keďže napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo vydané v konkurznom konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nie je proti nemu dovolanie prípustné.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p., v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. augusta 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová